

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-388/19 - 1

Lieta C-388/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 17. maijs

Iesniedzējtiesa:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugāle) (Nodokļu šķīrējtiesa (Administratīvās arbitrāžas centrs))

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 30. aprīlis

Prasītājs:

MK

Atbildētāja:

Autoridade Tributária e Aduaneira (Nodokļu un muitas iestāde)

Šķīrējtiesas nolēmums

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

1. Tiesvedības priekšvēsture

Prasītājs MK, precējies, nodokļu maksātāja Nr. [...], kura pastāvīgā dzīvesvieta ir Parīze, [...] Francija, kura *Serviço de Finanças Local* (Vietējā nodokļu pārvaldes iestāde) ir *SLF* Koimbra 2, iesniedz pieteikumu [...] par šķīrējtiesas izveidi.

Prasītājs lūdz:

- a) Atzīt par prettiesisku un attiecīgi atcelt *IRS (imposto sobre o rendimento das pessoas singulares)* (fizisko personu ienākuma nodoklis; turpmāk tekstā – “FPIN”) Nr. [...], kas noteikts 2018. gada 5. jūlijā 24 654,22 EUR apmērā.
- b) Noteikt iepriekš minētās nepamatoti samaksātās nodokļu summas atmaksu.
- c) Piespriest *Autoridade Tributária e Aduaneira* (Nodokļu un muitas iestādei) samaksāt nokavējuma procentus, kas uzkrājušies līdz attiecīgā rēķina sagatavošanas un nosūtīšanas dienai, saskaņā ar *LGT (Lei Geral Tributária)* (Vispārējais nodokļu likums) 43. un 100. pantu un *CPPT (Código de Procedimento e de Processo Tributário)* (Nodokļu procesa kodekss) 61. pantu.

Atbildētāja ir NODOKĻU UN MUITAS IESTĀDE.

[..] Šķīrējtiesa viena locekļa sastāvā tika pienācīgi izveidota 2019. gada 11. februārī un tā ir kompetenta izskatīt šo jautājumu.

Puses ir pienācīgi pārstāvētas un tām ir juridiskas personas statuss, tiesībspēja un rīcībspēja.

Nodokļu un muitas iestāde, kurai tika iesniegts paziņojums 2019. gada 12. februārī, atbildēja 2019. gada 18. martā, apgalvojot, ka ar formulējumu, kāds *Código do IRS* (FPIN kodeksa) 72. pantam tika sniegts ar [2007]. gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007, tika izveidota jauna tiesību norma, kuru Eiropas Savienības Tiesa vēl nav izvērtējusi nolūkā pārbaudīt tās atbilstību Savienības tiesībām, jo šīs pašas Tiesas spriedums lietā C-443/06 ir datēts ar 2007. gada 11. oktobri, un, lai gan šajā spriedumā tika atzīta tobrīd Portugālē spēkā esošo tiesiskā regulējuma nodokļa uzlikšanas kapitāla pieaugumam no nekustamā īpašuma nerezidentiem jomā, kas paredzēts FPIN kodeksa 72. panta 1. punktā un 43. panta 2. punktā, neatbilstība, šis tiesiskais regulējums tika aizstāts ar iepriekš minētajiem grozījumiem, kas FPIN kodeksa 72. pantā tika ieviesti ar [2007]. gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007, tādējādi pielāgojoties EKL 56. panta noteikumiem.

Atbildētājs turklāt apgalvo, ka pašreizējais tiesiskais regulējums tagad paredz divas alternatīvas, proti:

1. Fakultatīva nodokļa uzlikšana nodokļu maksātājam, kurš ir prasītājs šajā lietā, saskaņā ar likmi, kas tam tiktu piemērota atbilstoši tabulai, kas paredzēta FPIN kodeksa 68. panta 1. punktā saistībā ar 42. panta 3. punktu;
2. Fakultatīva nodokļa uzlikšana (kā to turklāt norāda prasītājs) īpašas 28 % likmes apmērā, kā paredzēts FPIN kodeksa 72. panta 1. punkta a) apakšpunktā, nepiemērojot 50 % samazinājumu saskaņā ar 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru tika noteikts attiecīgais FPIN.

Atbildētāja tādējādi ierosina, ka **būtu jāpārtrauc pašreizējā tiesvedība šķīrējtiesā un jāuzdod prejudiciāls jautājums Eiropas Savienības Tiesai** atbilstoši lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu mehānismam (LESD 267. pants), kas ir saistošs Portugālei.

Atbildētājas priekšlikums tika paziņots prasītājam attiecīgās uz sacīkstes principu balstītās tiesvedības nolūkos.

Prasītājs 2019. gada 11. aprīlī apgalvoja, ka šo jautājumu jau ir izskatījušas valsts tiesas, atsaucoties uz šādām lietām:

a) Lieta Nr. 45/2012-T, [2012.] gada 5. jūlijs, izskatīta CAAD, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada 18. marta spriedumu lietā C-440/08¹, pārņemot daļu no minētā sprieduma, kurš minēts turpmāk norādītajā izvilkumā:

“Eiropas Savienības Tiesa šajā ziņā ([..] iepriekš minētajā spriedumā) nosprieda acīmredzami līdzīgā situācijā, ar vienīgo atšķirību, ka attiecīgajā lietā tika pārkāpts [LESD] 49. pants, nevis [LESD] 63. pants.

Tiesa uzsver, ka “pielīdzināšanas iespēja ļauj nodokļu maksātājam nerezidentam [..] izvēlēties, vai viņam tiks piemērots diskriminējošs nodokļu režīms, vai arī cits, kas varbūt tāds nav”, norādot, ka šī izvēle neizslēdz pirmā no šiem abiem nodokļu režīmiem diskriminējošo iedarbību.”

Turpinājumā Eiropas Savienības Tiesa norāda uz paradoksu:

“[..] pieņemot, ka šādai izvēlei varētu būt šādas sekas, nozīmētu [..] atzīt nodokļu režīmu, kurā iemiesots LESD 49. panta pārkāpums tā diskriminējošā rakstura dēļ”.

Eiropas Savienības Tiesa secina, ka ar Līgumu:

“[..] netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurš attiecībā uz nodokļu priekšrocības piešķiršanu [..] diskriminējoši ietekmē nodokļu maksātājus nerezidentus, pat ja šie nodokļu maksātāji šīs priekšrocības kontekstā var izvēlēties nodokļu maksātājiem rezidentiem piemērojamo nodokļu režīmu”.

Tomēr prasītājs atzīst sekojošo:

– Ir vispāratzīts, ka sekas, kas izriet no iepriekš minētās Savienības judikatūras, jo īpaši sprieduma lietā *Holmann*², izraisa labvēlīgāku nodokļu

¹ Šīs lietas priekšmets (īsumā) bija tiesiskā regulējuma atskaitījuma jomā atšķirīgā piemērošana pašnodarbinātām personām rezidentiem un nerezidentiem, neļaujot tiem uzskaitīt nostrādāto stundu skaitu citā dalībvalstī [..], kas neatbilst aplūkotajai situācijai šajā lietā, kurā tiek izskatītas nerezidentu tiesības izvēlēties nodokļu režīmu, ko piemēro rezidentiem.

² Tāpat ir jānorāda, ka grozījumi, ko Nodokļu un muitas iestāde (tobrīd – “DGCI”) FPIN kodeksā ieviesa ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007, lai novērstu nodokļa režīma

uzlikšanu kapitāla pieaugumam no nekustamā īpašuma, ko guvuši nerezidenti Portugālē, kuri ir Eiropas Savienības rezidenti, nekā rezidentiem, ņemot vērā, ka pirmajiem ne tikai tādā pašā veidā tiek piemērots FPIN bāzes samazinājums 50 % apmērā, bet tiem arī piemēro vienotu likmi 25 % apmērā, kas vairumā gadījumu ir zemāka par atbilstošo progresīvo nodokļa likmi, ko rezidentiem piemēro saskaņā ar FPIN kodeksa 68. panta 1. punktā paredzēto tabulu, papildus norādot faktu, ka pēdējiem minētajiem nodokļu bāzē ir jāiekļauj visi savi ienākumi.

Prasītājs atsaucas arī uz šķīrējtiesas nolēmumu lietā Nr. 127/2012-T, kurā tika norādīts [...], ka FPIN kodeksa 43. panta 2. punkts “*neatbilst nedz Kopienas tiesībām, tostarp Kopienas judikatūrai, nedz Portugāles judikatūrai*”.³

Prasītājs atsaucas arī uz 2016. gada 27. jūlija spriedumu lietā Nr. 748/2015-T, kurā tika uzskatīts, ka ir pārkāptas Kopienas tiesības FPIN kodeksa 43. panta 2. punkta neatbilstības šīm tiesībām dēļ un ka, iespējams, ir pieļauts kapitāla brīvas aprites pārkāpums.⁴

Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz *Supremo Tribunal Administrativo* (Augstākās administratīvās tiesas) 2011. gada 22. marta spriedumu šī paša datuma lietā Nr. 1013/10 [...], proti:

“Otrkārt, ir vispāratzīts, ka likumdevējs ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007 (Valsts budžets 2008. gadam) paredz izvairīties no šādas attieksmes, dodot priekšroku Kopienas un Eiropas Ekonomikas zonas nerezidentiem, kuri gūst kapitāla pieaugumu no nekustamā īpašuma Portugālē, ļaujot tiem izvēlēties šādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem ar līdzīgiem nosacījumiem, kas tiek piemēroti Portugāles rezidentiem (skat. pielikumā pievienoto FPIN kodeksa 72. panta 7. un 8. punkta tekstu, kas šobrīd, mainoties numerācijai saskaņā ar [2009.] gada 23. Septembra Dekrētlukuma Nr. 240/09 4. pantu, ir kļuvuši par 8. un 9. punktu).

Tomēr no tā nevar veikt nekādus secinājumus attiecībā uz šo lietu, jo nodokļa, kuru tā uzskatīja par piemērojamu, aprēķinu, pamatojoties uz nodokļa maksātāju deklarāciju, veica Administração Fiscal (Nodokļu administrācija) (kā tas turklāt vienmēr ir FPIN gadījumos): piemērojot nerezidentiem paredzēto nodokļu likmi (25 % saskaņā ar FPIN kodeksa 72. panta 1. punktu) un to nosakot kapitāla pieauguma kopējai vērtībai, nevis vienīgi 50 % apmēram no minētās summas (FPIN kodeksa 43. panta 2. punkts), tādējādi neievērojot Kopienas un šīs pašas Augstākās tiesas

diskrimināciju attiecībā uz rezidentiem un nerezidentiem nodokļa uzlikšanas kapitāla pieaugumam no nekustamā īpašuma jomā, tika ieviesti pēc iepriekš minēta *Holmann* sprieduma.

³ Jāatzīmē arī tas, ka, atšķirībā no šīs lietas, lietā, kurā tika pasludināts minētais nolēmums, nodokļu maksātājs nerezidents neizvēlējās nevienu nodokļu režīmu.

⁴ Jāņem vērā arī tas, ka attiecīgajā lietā nodokļa maksātājs savu nerezidenta Portugālē statusu norādīja vienīgi savā FPIN deklarācijas 3. veidlapā, kas šajā gadījumā tā nav noticis.

judikatūru, kurā ievērota tāda pati nostāja (skat. 2008. gada 16. janvāra spriedumu [...] Nr. 439/06) attiecībā uz šādi piemērotas minētās tiesību normas nesaderību ar (tobrīd spēkā esošo) EKL 56. pantu (tagad – Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pants), tādējādi radot risku, ka apstrīdētais aprēķins tiks atcelts proporcionāli kapitāla pieauguma vērtības daļai, kā tas faktiski notika, ņemot vērā Kopienas tiesību pārkumu”,

Nolēmums

pieejams:

http://www.dgsi.pt/jsta.nsf/35fbbbf22e1bb1e680236f8e003ea931/5942b010aec666d280237862003e595e?OpenDocument&ExpandSection=i#_Section1

Jāatzīmē, ka STA (Augstākās administratīvās tiesas) 2008. gada 16. janvāra nolēmumā lietā Nr. 0439/06 tika ievērots Eiropas Savienības Tiesas sprieduma pamatojums, jo tajā laikā grozījumi, kas izdarīti ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007, vēl nebija stājušies spēkā.

2. Faktiskie apstākļi

2.1. Konstatētie fakti

- a) Prasītājs ir rezidents nodokļu vajadzībām Parīzē, Francijā [...], un viņa atbildīgā iestāde ir *Serviço Local de Finanças de Coimbra-2* (2. Vietējā Koimbras nodokļu pārvalde) [...].
- b) 2002. gada 17. janvārī prasītājs par summu 79 807,66 EUR apmērā iegādājās īpašumu, kas ēkā, kas atrodas [...], apzīmēta ar burtu C un ir iekļauts [...] rajona kadastrā, par to samaksājot īpašuma atsavināšanas nodokli par šo summu.
- c) Saskaņā ar attiecīgo nodokļu deklarāciju prasītājs tās labajā pusē veica atzīmes 8B tabulas 4. ailē (kas atbilst “nerezidentem”), 6. ailē (kas atbilst “ES valsts rezidentam”) un 7. ailē (izvēloties aplikšanu ar nodokļiem, kas piemērojama nerezidentiem), izslēdzot iespēju 9. ailē (nodoklis saskaņā ar vispārējo nodokļa likmi, kas paredzēta FPIN kodeksa 68. pantā) un 10. ailē (rezidentiem piemērojamā tiesiskā regulējuma izvēle).
- d) [Prasītājs] savlaicīgi iesniedza savu FPIN deklarācijas 3. veidlapu par 2017. taksācijas gadu, izmantojot internetu, G pielikumā (Kapitāla pieaugums un citi kapitāla palielinājumi) norādot mājokļa pirkuma vērtību un pārdošanas vērtību, kā arī attiecīgos gadus un pirkšanas un pārdošanas izmaksas.
- e) Nodokļu un muitas iestāde 2018. gada 5. jūlijā aprēķināja FPIN Nr. [...] 24 654,22 EUR apmērā, gūtajam kapitāla pieaugumam no nekustamā īpašuma piemērojot īpašu nodokļa likmi 28 % apmērā, tomēr izslēdzot 50 % no kapitāla pieauguma, kas piemērojams nodokļa maksātājiem rezidentiem.

- f) 2018. gada 30. novembrī prasītājs apstrīdēja minēto aprēķinu CAAD — *Centro de Arbitragem Administrativa*, uzskatot, ka tas ir prettiesisks, ņemot vērā negatīvo diskrimināciju, kurai tas bija pakļauts, salīdzinot ar nodokļu maksātājiem rezidentiem, un apgalvoja, ka šī situācija ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. panta 1. punktā paredzētās kapitāla brīvas aprites ierobežojums.

[..]

[..]

3. Jautājums par Portugāles tiesiskā regulējuma nodokļa uzlikšanas kapitāla pieaugumam no nekustamā īpašuma jomā neatbilstību Savienības tiesībām.

3.1. Portugālē spēkā esošais tiesiskais regulējums nodokļu uzlikšanas kapitāla pieauguma no nekustamā īpašuma, ko ieguvuši Eiropas Savienības rezidenti, jomā ir šāds:

a) Atbilstošās tiesību normas – Grozījumi FPIN kodeksa 72. pantā:

a.1- Redakcija, kas bija spēkā 2007. gada 31. decembrī saskaņā ar [2003.] gada 30. decembra Likumu Nr. 55.°-B/2004:

“72. pants

Īpašo nodokļa likmju veidi

1. - Kapitāla pieaugumam un citiem ienākumiem, ko nerezidenti iegūst Portugāles teritorijā un kas nav attiecināmi uz pastāvīgo uzņēmumu, kas atrodas šajā teritorijā, un uz kuriem neattiecas galīga rakstura nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, piemēro īpašu nodokļa likmi 25 % apmērā vai 15 % apmērā ienākumu no nekustamā īpašuma gadījumā, neietekmējot 4. punkta noteikumus.

2. - Ienākumiem, ko nerezidenti iegūst Portugāles teritorijā un kas nav attiecināmi uz pastāvīgo uzņēmumu, kas atrodas šajā teritorijā, piemēro likmi 25 % apmērā.

3. - [..]

4. - *Pozitīvajai starpībai starp kapitāla pieaugumu un zaudējumiem, kas rodas no darījumiem, kuri minēti 10. panta 1. punkta b), e), f) un g) apakšpunktā, piemēro likmi 10 % apmērā⁵.*

a.2- Redakcija, kas noteikta ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007, kas stāties spēkā 2008. gada 1. janvārī:

“72. pants

Īpašo nodokļa likmju veidi

1. - *Kapitāla pieaugumam un citiem ienākumiem, ko nerezidenti iegūst Portugāles teritorijā un kas nav attiecināmi uz pastāvīgo uzņēmumu, kas atrodas šajā teritorijā, un uz kuriem neattiecas galīga rakstura nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, piemēro īpašu nodokļa likmi 25 % apmērā vai 15 % apmērā ienākumu no nekustamā īpašuma gadījumā, neietekmējot 4. punkta noteikumus.*

2. - *Ienākumiem, ko nerezidenti iegūst Portugāles teritorijā un kas nav attiecināmi uz pastāvīgo uzņēmumu, kas atrodas šajā teritorijā, piemēro likmi 25 % apmērā.*

3. - [..]

4. - *Pozitīvajai starpībai starp kapitāla pieaugumu un zaudējumiem, kas rodas no darījumiem, kuri minēti 10. panta 1. punkta b), e), f) un g) apakšpunktā, piemēro likmi 10 % apmērā.*

5. - [..]

6. - [..]

7. - *Citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts rezidenti, ja pēdējā minētajā gadījumā notiek informācijas apmaiņa nodokļu jautājumos, attiecībā uz 1. un 2. punktā minētajiem ienākumiem var izvēlēties aplikt šādu peļņu ar nodokļu likmi, kas saskaņā ar 68. panta 1. punktā paredzēto tabulu būtu piemērojama, ja attiecīgo ienākumu iegūtu Portugāles rezidenti.*

8. - *Lai noteiktu iepriekšējā punktā minēto nodokļa likmi, ņem vērā visus ienākumus, tostarp tos, kas iegūti ārpus minētās teritorijas, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus piemēro rezidentiem.*

⁵ Grozījums ieviests ar [2005.] gada 7. novembra Dekrētlikumu Nr. 199/2005 kā daļa no tiesību aktos noteiktas atļaujas, kas piešķirta ar [2005.] gada 29. jūlija Likuma Nr. 39-A/2005 4. pantu, un saskaņā ar Konstitūcijas 198. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu.

a.3- Redakcija, kas noteikta ar [2014.] gada 31. decembra Likumu Nr. 82-E/2007, kas stājās spēkā 2015. gada 1. janvārī:

7. - (Atcelts)

8. - [..]

9. - *Citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts rezidenti, ja pēdējā minētajā gadījumā notiek informācijas apmaiņa par nodokļu jautājumiem, attiecībā uz 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 2. punktā minētajiem ienākumiem var izvēlēties piemērot šādai peļņai nodokļu likmi, kas saskaņā ar 68. panta 1. punktā paredzēto tabulu būtu piemērojama, ja attiecīgos ienākumus iegūtu Portugāles rezidenti.*

10. - *Lai noteiktu iepriekšējā punktā minēto nodokļa likmi, ņem vērā visus ienākumus, tostarp tos, kas iegūti ārpus minētās teritorijas, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus piemēro rezidentiem.*

11. - [..]

12. - [..]”

a.4) Redakcija, kas FPIN kodeksa 43. panta 2. punktam noteikta ar [2016.] gada 28. decembra Likumu Nr. 42/2016 (OE/2013), kas piemērojams šajā lietā apstrīdētajā situācijā:

43. pants

Kapitāla pieaugums

1. - Ienākumu, ko atzīst par kapitāla pieaugumu, vērtību veido saskaņā ar turpmākajiem pantiem noteikta starpība starp kapitāla pieaugumu un zaudējumiem vienā un tajā pašā gadā.

2. - Iepriekšējā punktā minēto starpību attiecībā uz iedzīvotāju veiktajiem atsavinājumiem, kas paredzēti 10. panta 1. punkta a) ⁶, c) un d) apakšpunktā, neatkarīgi no tā, vai tā ir pozitīva vai negatīva, ņem vērā vienīgi 50 % apmērā no tās vērtības.

[..]

⁶ Minētā kodeksa 10. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir šāds:

“a) Lietu tiesību uz nekustamo īpašumu nodošana par atlīdzību un personīgās mantas lietošana uzņēmējdarbībai un profesionālai darbībai, ko individuāli veic pats īpašnieks”.

- b) **Deklarācijas veidlapu grozījumi** – FPIN deklarācijas 3. veidlapā, kas ir spēkā no 2009. gada (par ienākumiem, kas gūti 2008. gadā un turpmākajos gados), veiktie grozījumi, uz kuriem norādīts FPIN kodeksa 57. pantā, un kura paraugu izmantoja prasītājs savā deklarācijā, kas iesniegta par 2017. taksācijas gadu:

B.1 – Deklarācijas labā puse – Tabula 8B:

4. aile – Nerezidenti (ar prasītāja atzīmi)

6. aile – Pastāvīgā dzīvesvieta ES vai EEZ valstī (tajā norādīts kods 250, kas apzīmē Franciju)

7. aile – Prasītājs ir izvēlējis piemērot nodokli saskaņā ar vispārējo režīmu (Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas rezidentam)

10. aile – Iespēja aplikēt ar nodokli saskaņā ar rezidentiem piemērojamo tiesisko regulējumu (FPIN kodeksa 17.-A. pants) – Bez prasītāja atzīmes

Ir skaidrs, ka EKL 56. pants (tagad – LESD 63. pants) aizliedz visus kapitāla aprites ierobežojumus ne tikai starp dalībvalstīm, bet arī starp dalībvalstīm un trešajām valstīm.

Tāpat var atsaukties arī uz judikatūru, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas 2007. gada 11. oktobra sprieduma C-443/06 *Hollmann*, kurā teikts:

“EKL 56. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā⁷, atbilstoši kuram par kapitāla pieaugumu no dalībvalstī, šajā gadījumā – Portugālē, atsavināta nekustamā īpašuma, ja to ir īstenojis citas dalībvalsts rezidents, ir jāmaksā lielāks nodoklis nekā tas, ko uzliek šāda paša veida darījuma rezultātā gūtam kapitāla pieaugumam, ja šo darījumu ir īstenojis tās dalībvalsts rezidents, kurā šis nekustamais īpašums atrodas.”

Neraugoties uz iepriekš minēto nolēmumu, šai šķīrētībai joprojām ir šaubas par to, vai šajā lietā esošo situāciju var pilnībā pielīdzināt lietas C-443/06 priekšmetam, ņemot vērā, ka spēkā esošais tiesiskais regulējums vairs nav tāds pats kā tobrīd spēkā esošais tiesiskais regulējums, pašlaik ļaujot dalībvalsts rezidentam novērst strīdīgo nevienlīdzīgo attieksmi, ja viņš izvēlas sevi uzskatīt par rezidentu ar visām juridiskajām sekām un ar vienlīdzīgiem noteikumiem kā rezidentiem piemērojamajā tiesiskajā regulējumā.

⁷ Runa ir par Valsts kases prasību jautājumā, kas ir identisks iepriekš šajā lietā minētajam, bet kurš atšķirībā no šīs lietas attiecas uz laiku pirms grozījumiem FPIN 72. pantā, kas izdarīti ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007 (Likums Nr. OE/20008).

7. Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un tieši tāpēc, ka pašreizējais Portugāles tiesiskais un nodokļu regulējums attiecībā uz FPIN uzlikšanu kapitāla pieaugumam no nekustamā īpašuma, ko Portugālē guvuši Eiropas Savienības rezidenti, kā arī pienākums iesniegt attiecīgās deklarācijas vairs nav tie paši, kas bija spēkā brīdī, kad tika pieņemts prasītāja minētais Eiropas Savienības Tiesas 2007. gada 11. novembra spriedums C-443/06 *Hollmann*, pamatojoties uz iepriekš minētajiem grozījumiem, īpaši, ievērojot 7. un 8. punkta (tagad 9. un 10. punkts) iekļaušanu FPIN kodeksa 72. pantā ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007,

šī šķīrējtiesa nolēmj:

1. - **Saskaņā ar LESD 267. panta a) punktu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu**, uz kuru sniegtā atbilde ir nepieciešama, lai varētu pasludināt spriedumu šajā tiesvedībā:

Jautājums:

Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 12., 56., 57. un 58. panta (tagad – Līguma par Eiropas Savienības darbību 18., 63., 64. un 65. pants) apvienotie noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kas apstrīdēts šajā lietā (FPIN kodeksa 43. panta 2. punkts, kas pieņemts ar [1988.] gada 30. novembra Dekrētlikumu Nr. 442-A/88, redakcijā, kas izriet no [2001.] gada 27. decembra Likuma Nr. 109-B/2001), ar grozījumiem, kas izdarīti ar [2007.] gada 31. decembra Likumu Nr. 67-A/2007, iekļaujot FPIN kodeksa 72. pantā 7. un 8. punktu (tagad 9. un 10. punkts), kura priekšmets ir atļaut **izvēlēties**, lai kapitāla pieaugums no kādā dalībvalstī (Portugāle) esoša nekustamā īpašuma pārdošanas, ko guvis citas Eiropas Savienības dalībvalsts (Francija) rezidents, netiktu aplikts ar augstāku nodokli par to, ko tādā pašā darījumā piemērotu kapitāla pieaugumam, ko iegūst tās valsts rezidents, kurā atrodas īpašums?

[..]

Lisabonā, 2019. gada 30. aprīlī

Tiesnesis

(*José Rodrigo de Castro*)

[..]